

ODA A SANTORINI

El fosc delit ardent que vaig buscant
per aquest mar de llum i d'esperances,
delit de ser aquell infant d'estels
que un dia va sentir-se somni d'àngel,
m'ha dut a si quan anava a la deriva
fins al teu port de cendres esmolades
lluna del blau Egeu,
foc adormit com l'aucell
que reneix en immolar-se.

Illa del cel, nascuda de la flama,
erma de verd, fèrtil en hecatombes,
et desitjava tant, tant t'estimava
que abans de posseir els teus abismes
ja et volia com ets, filla de l'alba,
amb vinyes arrapades a la vida,
singles destrat, platges de freda lava,
un home com les roques canta i plora.

Piera, Josep. "Oda a Santorini"